

[Undervisningsministeren.]

ling tillader det. Men jeg ser med megen Velvillie paa Ønskerne derovre fra Esbjerg.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen (Aarhus) bad mig støtte Musikkonservatoriet i Aarhus. Sagen har min store Sympati og Interesse, og vi har ogsaa i Undervisningsministeriet vist det, idet vi i de sidste 3 Aar af vor Dispositionskonto hvert Aar har bevilget et mindre Beløb til denne Virksomhed. Men man kan selvfølgelig ikke bruge Dispositionskontoen til fortsatte aarlige Bevillinger, det vilde være i Strid med dens Formaal; og vi har derfor ogsaa overvejet at komme Konservatoriet til Hjælp paa anden Maade. Men ogsaa der gør statsfinansielle Betæneligheder sig gældende. Man kan sige, det er dog en forholdsvis lille Sum. Ja, det kan man sige baade her og der og alle Vegne, og det er ogsaa rigtigt, naar man kun tager det enkelte Tilfælde; men naar alle disse smaa Summer alle Vegne fra, paa alle Budgetter, bliver lagt sammen, bliver det alligevel til sidst til betydelige Beløb, og det maa der hvert Aar, naar Finanslovforslaget udarbejdes, tages Hensyn til. Derfor maa der foregaa en Forhandling mellem Finansministeriet og de andre Fagministerier eller i det samlede Ministerium. Det kan ikke være anderledes, naar der skal føres en fornuftig og sparsommelig Statsøkonomi. Men jeg har, som sagt, megen Sympati med Virksomheden derovre, og jeg vil gerne være med til at forhandle om at finde Veje og Midler til at komme denne gode og nyttige og smukke Virksomhed til Hjælp.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen fremdrog paa ny i Aar ligesom i Fjor Retskrivningsspørgsmaalet. Jeg gav i Fjor det ærede Medlem et ret udførligt Svar. Naar det ærede Medlem nu i Aar sagde, at jeg havde stillet mig afvisende i Fjor, er det efter min Mening ikke nogen rigtig Opfattelse af mine Udtalelser; jeg stillede mig ingenlunde *afvisende*, men jeg stillede mig *afventende*, idet jeg pegede paa, at det ikke var ret mange Aar siden, at en Kultusminister var gaaet til Finansudvalget og var fuldkommen strandet med sin Reformiver paa dette Omraade, og jeg tvivlede om, at Tiden endnu var moden til at tage dette Spørgsmaal stærkt op, men jeg erklærede, at hvis der fra det nedsatte Udvalg kom Forslag om mindre Reforme, vilde jeg stille mig meget velvillig dertil. Jeg kan henvise til mit udførlige Svar i Fjor, men tilføjer, at jeg meget gerne paa ny skal tage det ærede Medlems nye Udtalelse her i Aar under Overvejelse.

Det ærede Medlem kom ind paa de undervisningsministerielle [Cirkulærer og nævnte derunder Spørgsmaalet om Undervisningsplanernes 10-aarige Revision. En anden Taler har ogsaa strejft Spørgsmaalet. Det er jo rigtigt, at der nu indhentes Erklæringer fra de stedlige Skolestyrer rundt omkring i Landet, og at de skal foreligge i Ministeriet inden Nytaar, hvorefter Ministeriet skal udarbejde nye Undervisningsplaner. I de Cirkulærer, vi har udsendt fra Ministeriet om dette Forhold, om denne 10-aarige Revision, har jeg imidlertid ikke villet — hvad skal jeg sige — bruge en pædagogisk Pegepind; jeg har ikke selv villet tage Initiativet til visse Reforme. Jeg vil mene, at det maa komme fra de stedlige Skolestyrer; derudefra maa det komme, dér skal det vokse op. Derfor har Cirkulærerne væsentlig indskrænket sig til at henvise til den gældende Ordning samt til, at den 10-aarige Revision nu skal finde Sted, og at henstille til de lokale Styrelser, hvilke Ønsker de maatte have. Naar saadanne nu kommer derudefra, vil jeg med den største Interesse overveje dem, og jeg vil gerne være med til Reforme paa dette Omraade, men jeg mener, at Reforme af den Art skal komme nedefra, fra Folket selv, fra de lokale Skolestyrer; vi skal ikke i for høj Grad være Forsyn for dem, men vi skal tage Hensyn til de Ønsker, der maatte komme derudefra.

I denne Forbindelse har man omtalt Folkeskolens hele Stilling særlig ude paa Landet, og dér maa jeg sige, at dér er jeg ganske anderledes enig med det ærede Medlem Hr. Jens Sørensen (Sejfflod) i hans Bedømmelse af Folkeskolen, særlig ude paa Landet, end med den højstemte Lovprisning, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt fremsatte. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt mente, at vor Folkeskolé, ogsaa ude paa Landet, var den højst udviklede i hele Verden. Jeg har sagt tidligere, og jeg gentager her: Vi skal tage os vel i Agt her i Danmark for en saadan national Selvovervurdering; vi skal tage os vel i Agt for ikke paa Folkeskolens Omraade at blive overfløjet af vore Naboer, af Sverige, Tyskland og England. De Eksempler, det ærede Medlem Hr. Jens Sørensen (Sejfflod) fremdrog om, hvor ringe Undervisningen ofte er ude i Landsbyskolerne, taler ud af Livets og hans eget Livs Erfaring. Der trænges til Forbedring, derom var ogsaa hele den store Skolekommission enig, og det bliver min Opgave nu, da det lykkedes at gennemføre Seminarieloven i Fjor, og da jeg haaber, at det skal lykkes at gennemføre Loven